

ДНЕВНИКЪ

LXXXI заседание, на 30 Юний 1884 година.

Отворено въ 2 часа подиръ обѣдъ.

Присѣствуватъ 8 души; отсѣтствуватъ г. г. Д-ръ Хакановъ, Д-ръ Жечевъ и Юруковъ съ отпускъ. Присѣтствува сѣщо и г. Матѣевъ членъ-замѣнникъ.

Съобщение № 2268 отъ г. Гл. Управитель, съ правилникъ за вдигане изъ фонда на непрѣд. разноски едно количество отъ 150,000 гр., които да се туратъ на негово разположение въ качество на безусловенъ кредитъ.

Г-нъ Д-ръ Странски каза, че Пост. Комитетъ се съгласи за тия пари, така щото нѣма нужда да се разисква. Азъ се въздържамъ да гласувамъ. Само това ще забѣлѣжа, че тамъ дѣто се казва „на мое разположение“ се разумѣва „на разположение на Глав. Управитель“ така и трѣбва да се поправи. Защото правилникътъ е законъ и тамъ неможе да се тури думата „мое“.

Г-нъ К. Калчевъ поддържа мнѣнието на г. Д-ръ Странски.

Приема се правилника съ забѣлѣжката на г. Д-ръ Странски.

Съобщение № 2249 отъ г. Глав. Управитель съ правилникъ за опрощение десятъка на 4,000 кантари киречъ, употребенъ за съгражданieto на единъ общински хамамъ въ г. Хасково.

Г-нъ Д-ръ Странски прѣдлага да се каже въ членъ 1 да се тури думата „общинский“ прѣдъ думата „хамамъ“.

Приема се правилника съ забѣлѣжката на г. Д-ръ Странски.

Съобщение № 2248 отъ г. Глав. Управитель, съ което като отговаря на писмото ни № 481, препраща преписки отъ рапортитъ на Дир. на Фин. и Глав. Контрола.

Г-нъ К. Калчевъ мисли, че работата се разрѣшава. Директора е искалъ да се отпуснатъ тия 833.50 гр. отъ случайнитъ. Главната контрола, съгласно съ чл. 9 отъ правилника отъ 2 Априлия 1883 № 36, е искала да се отвори една нова глава. Отнесла се работата до Част. Съвѣтъ и той я праща на Пост. Комитетъ. Последний поиска рапорта на Глав. Контрола и сега му се праща. Част. Съвѣтъ обаче прѣди да прати дѣлото тукъ, писалъ на Дир. на Финансиитъ, че е на мнѣние да се отпуснатъ отъ непредвидѣните разноски. Сега работата е свършена, понеже спорѣдъ тоя правилникъ (чл. 7) щомъ като работата се отнесе до Част. Съвѣтъ, тоя я рѣшава окончателно. Част. Съвѣтъ е рѣшилъ работата, затова и на Пост. Комитетъ не остава какво да разисква, но да приеме правилника, испратенъ съ съобщението № 2090, за който се касае и съобщението № 2248.

Приема се правилника за отпуцанието гр. 833.50.

Съобщение № 2542 отъ Дир. на Финансиитъ, съ което като отговаря на писмото ни № 476, обявява, че е невъзможно да се издаде единъ особенъ Пуб. Адм. Правилникъ за налога на Каракачанитъ, по мотивитъ които излага.

Г-нъ К. Калчевъ мисли, че нѣма какво да се каже повече. Дир. толкова ясно ни казва, че първо това е въ нашъ интересъ и второ, защото можемъ да дадемъ поводъ на Портата да иска надзорътъ на митниците, ако се издаде такъвъ правилникъ.

Г-нъ Д-ръ Странски казва, че Пост. Комитетътъ е прѣдрѣшилъ въпроса, когато е казалъ да се не зима на Каракачанитѣ онова сѣщо право, което се зима на туземцитѣ. Особенно право не може да се зима, а особенъ законъ трудно е да стане. Остава това което е невъзможно да стане, го е да се подложатъ подъ тия условия, подъ които сж подложени и туземцитѣ.

Г-нъ Прѣдсѣд. забѣлѣзва, че така бѣше прѣдложението за Каракачанитѣ, така се и писа. Колкото за туземцитѣ Пост. Комитетътъ сѣ едно рѣшение каза нищо да не имъ се зима.

Г-нъ Д-ръ Странски казва, че е потрѣбно да се направи единъ специаленъ законъ, защото не може единъ Каракачанинъ да плаща такъвъ данѣкъ, когато се бави въ княжеството само нѣколко мѣсеци. Ний правимъ рѣшения по домашно му, рѣшавами безъ да глѣдаме законътъ. А пакъ за случайтъ съ Каракачанитѣ Пост. Комитетътъ е прѣдрѣшилъ въпроса. Тѣ можеха да се удовлетворятъ, ако се препорѣчаше да имъ се зема както на туземцитѣ, обаче това не е направено, когато му е било врѣмето, а сега да се направи е невъзможно.

Съобщението остава за свѣденіе.

Г-нъ К. Калчевъ желае да се изложи тая работа въ рапорта на Постоян. Комитетътъ до Областното Събрание. Приема се.

Прошение № 525, отъ 53 души жители изъ Стара-Загора, съ което молятъ Комитета да имъ се опростатъ или просрочатъ за 3—4 години взетитѣ 4160 гр. отъ авансътъ за покупката на имени сѣдове, употребени за правение на училище.

Г-нъ Д-ръ Странски казва, че не сж само тия пари, които се искатъ да се опростатъ или просрочатъ, тѣ сж повече и само въ Ст.-Загора. Тѣ сж 24,000 рубли. Истина тѣ сж авансъ, но неподлѣжатъ подъ условията за другитѣ аванси. Не сж никѣдъ записани въ книгитѣ на правителството. Тия пари сж съвършенно специални. Само притежателитѣ имъ иматъ право да ги събиратъ, но не и правителството.

Г-нъ Беневъ казва, че съдържанието на това прошение не различава отъ другото прошение на Хасковци и тукъ паритѣ сж употребени за училище. Тия пари сж 35,000 рубли. Отъ тѣхъ 15,000 рубли сж въ Нова-Загора и 20,000 въ С.-Загора. Тѣ не сж дадени отъ областното ковчежничество, но сж отъ частни лица. Пост. Комитетътъ може да изрази мнѣние да се даде срокъ за наплащаніето имъ. Съгласенъ съмъ съ г. Д-ръ Странски да се каже, какво право има правителството да присилва тия хора да плататъ паритѣ. При това права прѣдложение да имъ се простатъ, може би притежателитѣ да не имъ ги искатъ.

Г-нъ Д-ръ Странски не може да повѣрва, че притежателитѣ сж опълномили Дирекцията да имъ събира паритѣ. Тия пари сж отъ Руската окупация и сж оставени за смѣтка на Пловдивски град. съвѣтъ. Последний чиновникъ, на тогавшни Генералъ-Губернаторъ, нѣкой си Илинский е казалъ, че сж оставени за Пловдивскитѣ водопроводи и Пловдивски град. съвѣтъ като се основава на това, че сж негови, може да ги събира. Но тия пари не сж областни и неможатъ да се опрощаватъ. Азъ съмъ на мнѣние да се пише така на Дир. на Финансиитѣ: „Ако свѣ-

денията на Пост. Комитетъ сж върни, авансътъ даденъ на С. Загора за бълчи не е притѣжание на Областѣта и не е помѣстенъ въ никоя смѣтка и като такъвъ правителството нѣма право да преслѣдва лицата длѣжащи тоя авансъ. Въ случай обаче, че тия свѣденія на Комитета не сж и тоя авансъ е даденъ отъ правителството както и другитѣ аванси, тогава да се постѣпи съгласно съ рѣшението на Пост. Комитетъ и Обл. Събрание по тоя прѣдмѣтъ“.

Приема се прѣдложението на г. Д-ръ Странски.

Прошение № 526 отъ Мария Георгиева, съ което моли да ѝ се отпусне, пенсия съгласно съ приказа за опѣлченцитѣ, понеже мжжѣтъ ѝ билъ убитъ въ четата на Ботева.

Г-нъ К. Величковъ казва, че въпросътъ е доволно труденъ, като не може да се даде пенсия прѣди да се испита да ли е истина това което казва тя въ прошениято си. За сега можемъ да изискаме да ѝ се даде една парична помощъ отъ Дир. на Вжтр. Дѣла. Колкото за самий въпросъ за пенсията, правителството да го изучи. Доклѣ се рѣши работата да ѝ се даде една помощъ отъ 4—5 лири. Прѣдлагамъ 5 лири.

Г-нъ Беневъ казва, че при прѣдложението на г. Величкова прибавя това, правителството да испита работата, като се събщи на Пост. Комитетъ да ли просителката може да подведе подъ категорията на ония опѣлченци и вдовици, имѣющи право на пенсия.

Приема се прѣдложението на г. Величкова съ прибавката на г. Бенева

Телеграмма № 519 отъ Лещевъ изъ Стара-Загора, съ която моли за съдѣйствие за да му се отпусне суммата 24 л. т., наемъ за Радне-махаленский солень складъ, които при всичкитѣ му заявления, не били му платени още.

Праца се за надлѣжно распорѣждане въ Дир. на Финанситѣ.

Телеграмма № 530 отъ Калоферский кметъ, съ която той благодари на Пост. Комитетъ, отъ името на тамошното население, за съдѣйството по отваряние тамъ телеграф. станция.

За свѣденіе.

Послѣдствие на едно прошение отъ г. Мирчо Поповъ, съ което иска отпущъ да замине за Стара-Загора, по причина, че жена му била болна, дава му се 10 дни отпущъ отъ 1 идущаго Юлия до 10 сжщаго.

Г-нъ Беневъ казва, че не ще може да присѣтствува, по причина че прѣдсѣдателя на Вър. Сждилище билъ боленъ и се намиралъ въ отпущъ, сжщо и подпрѣдсѣдатель заминалъ въ отпущъ, а пакъ въ сждилището имало доволно работа, която трѣбовало да се глѣда; та затова опрѣдѣля за мѣсець Юлій за свой замѣстникъ г. Матѣва, замѣняющий членъ на Пост. Комитетъ. Приема се.

Засѣданието се закрива въ 3¹/₂ часа.

Прѣдсѣдатель: Т. Кесяковъ

Подпрѣдсѣдатель: Д-ръ Дагоровъ

Членъ-Секретаръ: Беневъ

За Секретаръ: Л. Т. Малеевъ.